

သင်မြတ်နိုး

ကလောင်

ထုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

သင်မြတ်နိုး

၇နိမ့်မူးစာ

အခန်း (၁)

ဦးမိုးဝသုန် မှန်ရှေ့မှာ ရပ်ပြီး အသက်အရွယ်ရလာပေမဲ့ နုပျိုအရွယ် တင်လွန်းသော မိမိရူပကာအား သဘောကျနှစ်သက်စွာဖြင့် ရှုကြည့်မိသည်။ မိမိဇနီးဖြစ်သူ ခင်မာလာ သေဆုံးသွားတာ ဆယ်နှစ်ရှိနေပြီး သားလေး မိုးရေတံခွန်ပင် အခြေခံပညာအထက်တန်းအောင်မြင်ကာ ရေကြောင်းပညာတက္ကသိုလ် တက်နေသည်။ မိခင်မရှိတော့တဲ့ နောက်ပိုင်း သားမိုးရေတံခွန်ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ရင်း စီးပွားရေးကို ဦးစားပေးလုပ်ကိုင်လာခဲ့သည်။ နောက်အိမ်ထောင်ထပ်ပြုဖို့ စိတ်ကူးထဲမှာ ပင် မထည့်ခဲ့ပေ။ သို့သော်လည်း အသက်ငါးဆယ်ရောက်မှ ဖူးစာရှင်အိမ်ထောင်ဖက်ကို တွေ့တာလား မသိပေ။ မနေ့ညက သူငယ်ချင်းစိုးသော်ရဲ့ မွေးနေ့ ဧည့်ခံပွဲတက်ရင်း စိုးသော်ရဲ့ ဇနီး မခင်ချိုနွယ်ရဲ့ သူငယ်ချင်း မပန်းရောင်သွေးနှင့် ဆုံမိခဲ့သည်။

‘သူက နွယ်သူငယ်ချင်း ပန်းရောင်သွေးပါ၊ မိုးကုတ်သူလေ၊ ရန်ကုန်ကို သမီး စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်တက်ဖို့ ပြောင်းလာကြတာ မကြာသေးဘူး ကိုဝသုန်’

ပန်းရောင်သွေး၏ နာမည်နှင့် လိုက်ဖက်စွာ အသားအရေက ပန်းရောင်လေးသန်းနေသည်။ အသက်က မိမိထက် သုံးနှစ်ငယ်၏။ အသက်လေးဆယ့်ရှစ်နှစ်က အပျိုရှုံးတယ်။ တကယ့်ကို ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့လွန်းသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပါပဲ။ ပန်းရောင်သွေးကိုတွေ့ပြီးမှ ဦးမိုး

ဝသုန် နှလုံးသားထဲမှာ တိမ်မြုပ်ဖုံးကွယ်နေသော အချစ်တွေ ပြန်လည်ခံစားလာရသည်။ ။ ထူးဆန်းစွာဖြင့် ရင်တွေ တစ်ဆတ်ဆတ် တုန်ခါလာသည် မှာ ပန်းရောင်သွေး ပန်းရောင်သွေးနှင့် ။ အချစ်ကြီးချစ်အစွဲလမ်းကြီးစွဲလမ်းနေသည်။ ။

‘ဦးဝသုန်ကို ဖိတ်ရဦးမယ် ၊ မနက်ဖြန်ညက သွေးရဲ့ မွေးနေ့လေ၊ Se dona Hotel မှာ ကျင်းပမှာ ပါ၊ ည ၇ နာရီမှာ ပါ၊ ဖိတ်စာလေး လက်ခံပါနော်၊ လာဖြစ်အောင်လည်း လာဖို့ ဖိတ်ပါတယ်’

ပန်းရောင်သွေးရဲ့ မွေးနေ့ပွဲကို သွားဖို့ ဦးမိုးဝသုန်ပြင်ဆင်နေခြင်းပင် ။ ဝတ်ရမဲ့အဝတ်အစားတွေကို မနက်ကတည်းက ရွေးနေတာ။ ညနေ ငါးနာရီအထိ စိတ်တိုင်းမကျသေး။ မွေးနေ့အချိန်က ခုနစ်နာရီ။ အဝတ်အစားက စိတ်တိုင်းမကျ။ အရွယ်တင်နုပျိုလွန်းနေတဲ့ မိမိပုဂ္ဂိုလ်ကျေနပ်စရာကောင်းနေပေမဲ့ အဝတ်အစားက Smart ကျနေမှ ပန်းရောင်သွေးအာရုံထဲ စူးနစ်တိုးဝင်သွားမှာ မဟုတ်လား။ သားအခန်းထဲက The Touch ရေမွှေးကို တိတ်တိတ်လေးယူပြီး ဖွတ်ထားသည်။ ။ သွားခါနီး ဆွတ်သွားမလို့ ။ ဆံပင်တွေကိုလည်း ကော့နေအောင် ဖြီးသင်ထား၏။ အဝတ်အစားပဲ စိတ်တိုင်းမကျလိုက်တာ။ မိမိအဝတ်အစား မဝယ်တာတောင် ကြာပြီ။ စီးပွားရေးမှာ ပဲ အာရုံစိုက်ထားပြီး တခြားအလှအပအပြင်အဆင်တွေနှင့် ဝေးနေခဲ့၏။ တပည့်တပန်းတွေ လက်ဆောင်ပေးကြတာနှင့် တစ်ခါတစ်ရံ သားမိုးရေတံခွန်က ကောင်းနိုးရာရာ ဝယ်ပေးထားတာလောက်ပဲရှိသည်။ ။ မနက်ကတည်းက ဦးမိုးဝသုန် အဝတ်အစား ဗီရိုကိုဖွတ် လုံးဝ စိတ်တိုင်းမကျနိုင်။ အခု အချိန်ရှိသေးတယ် Shopping Mall ကိုသွားပြီး ဝယ်လိုက်ရင် ကောင်းမလားပဲ။ ဟုတ်တယ်။ အဝတ်အစားက အရေးကြီးတယ်။ စတိုင်ကျနေဖို့ လိုတယ်။ စိတ်ကူးရသည် နှင့် မှန်ရှေ့ကနေခွာနေပြီး အပြင်ထွက်ခဲ့သည်

‘ဒယ်ဒီ ဘယ်သွားမလို့ လဲ၊ ဆံပင်ဖြီးထားတာကော့လို့ အိမ်နေရင်း အဝတ်အစားကြီးနဲ့ ဘယ်လဲ’

‘ဟာ.....ဟုတ်သားပဲ၊ ညဝတ်အင်္ကျီ တွေနဲ့ ပဲ’

‘အလောတကြီးနဲ့ ဒယ်ဒီ ဘယ်သွားမလို့ လဲ’

‘ဟို...ဒယ်ဒီ မွေးနေ့ပွဲတစ်ခု သွားစရာရှိလို့ ၊ အဝတ်အစား စိတ်တိုင်း မကျတာနဲ့ ကွာ၊ အသစ်သွားဝယ်မလို့ ’

‘ဒယ်ဒီမှာ အဝတ်အစားတွေအများကြီးပါ၊ ဘယ်သူမွေးနေ့သွားမှာ မို့ လို့ လဲ’

‘ဒယ်ဒီသူငယ်ချင်းပါ၊ လူကြီးလူကောင်း သူဌေးသူငယ်ချင်းတွေ ဆုံမှာ မို့ကွ’

ဒယ်ဒီ ကားကို အရေးတကြီးမောင်းထွက်သွားတာ ကြည့်ပြီး မိုးရေ တံခွန် စိတ်ထဲမှာ ထူးထူးဆန်းဆန်းဖြစ်သွားရသည် ။ မနေ့ကလည်း ဒယ်ဒီသူငယ်ချင်း အန်ကယ်သော်မွေးနေ့ သွားတာ သာမန်ပါပဲ။ သူက အဝတ်အစားသစ်တွေဝယ်ပါ ဒယ်ဒီရယ်ဆိုတာတောင် မဝယ်ပေ။ အဝတ်အစားက အဓိကမကျပါဘူး သားရယ်တဲ့ ။ ဒယ်ဒီမှာ အများကြီး ရှိပါတယ်တဲ့ ။ ဒီနေ့တော့ ထူးခြားနေပါလား။ ဒယ်ဒီကို ကြည့်ရတာ တကယ့်ကို အလောတကြီးနဲ့ ကယောင်ကတမ်းပုံစံကြီး ဖြစ်နေသည် ။ မိုးရေတံခွန်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်သွားပြီး ဒယ်ဒီအိပ်ခန်းထဲ ဝင်လာသည် ။

‘ဟာ....’

ကြည့်စမ်းပါဦး၊ ဒယ်ဒီအိပ်ခန်းထဲမှာ ဗီရိုကြီးထဲက ဒယ်ဒီဝတ်စုံတွေ

အကုန်နီးပါး ပြန်ကျနေသည် ။ ဒယ်ဒီဝတ်စုံ တစ်စုံပြီးတစ်စုံ ထုတ်ဝတ်ကြည့်ထားပုံပင်။ ဒယ်ဒီတစ်ခါမှ မသုံးခဲ့တဲ့ ခေါင်းလိမ်းဆီ အကောင်းစားတွေ အသားအလှဆီတွေ ဘာတွေလဲဟ၊ သူ ဒယ်ဒီစားပွဲအံ့ ဆွဲကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ သူ့ရဲ့ The Touch အမျိုးအစား ရေမွှေးပုလင်းလည်း ရောက်နေသည် ။

‘ဒယ်ဒီ မရိုးတော့ဘူး၊ ဒါသာမန်မွှေးနေပွဲ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး၊ ဘယ် သူမွှေးနေပွဲလဲ’

ဒယ်ဒီ ဒီလောက်ထိ အလှအပတွေ ပြင်ဆင်နေတာ ရှိုးတွေထုတ်နေတာ သူသံသယဝင်လာသည် ။ မိုးရေတံခွန် အကြောက်ဆုံးက ဒယ်ဒီ နောက်မိန်းမယူမှာ ကိုပင်။ သူငယ်ငယ်လေးကတည်းက ဒယ်ဒီနှင့် တခြားမိန်းမတွေ ပတ်သက်ဆက်ဆံမှုတွေကို မျက်ခြည်မပြတ်အောင် လိုက်ကြည့်နေတတ်ပြီး တားဆီးပိတ်ပင်ခဲ့သည် ။ မာမီကွယ်လွန်ပြီး ဆယ်နှစ်အတွင်း သူ့အတွက်ပဲ အာရုံရှိခဲ့ကာ စီးပွားရေးပဲ ရှာနေခဲ့တဲ့ ဒယ်ဒီ ပါ။ ဒီနေ့တော့ ထူးဆန်းတယ်။ ဘယ်သူမွှေးနေမို့ အလှအပတွေအစွမ်းကုန် ပြင်ဆင်ခြယ်သရနေတာလဲ။ သူ့စိတ်ထဲမှာ မသင်္ကာတော့။ သူ့ရေမွှေးပုလင်းကိုလည်း ပြန်ယူလာခဲ့သည် ။

ဒယ်ဒီမရိုးတော့ဘူး၊ နောက်မိန်းမတစ်ယောက်တွေ့နေပြီလား၊ မဖြစ်ဘူး၊ ဒယ်ဒီ နောက်မိန်းမယူလို့ မဖြစ်ဘူး၊ မာမီအစားတော့ ဘယ်မိန်းမကိုမှ အစားမထိုးနိုင်ဘူး၊ တားဆီးပိတ်ပင်ရမှာ ပဲ’

မိုးရေတံခွန် ဒယ်ဒီ မရိပ်မိစေရန် မသိမသာနှင့် ဒယ်ဒီ အခြေအနေကို အကဲခတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားသည် ။ ဦးမိုးဝသုန်ကတော့ Super Market ကြီးတခုမှာ အဝတ်အစားတွေကို စိတ်တိုင်းကျတဲ့ အထိ ရွေးချယ်ဝယ်ယူနေသည် ။ အရောင်းကောင်တာက ဝန်းထမ်းကောင်မလေးတွေကို

အကူအညီတောင်းကာ မိမိနှင့် လိုက်ဖက်မှု ရှိမရှိ ရွေးပေးစေသည်။ ။

‘သမီးတို့ ရယ် အန်ကယ့်မှာ အရေးကြီး ကြီး ဟိုလေကွာ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တွေ့ဆုံပွဲရှိနေလို့ Smart ကျတဲ့ အန်ကယ့်နဲ့ လိုက်ဖက်မဲ့ ဝတ်စုံလေး ရွေးပေးဖို့ ကူညီပါကွယ်နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ စိတ်ချပါ အန်ကယ် ၊ ရွေးပေးမယ်နော်’

‘အေး...အေး...ကျေးဇူးပါပဲ’

ဝန်ထမ်းကောင်မလေးတွေ သုံးယောက်လောက် မိမိဝတ်စုံအတွက် ရွေးချယ်ပေးခဲ့ကြသည်။ ။ စိတ်တိုင်းအတော်လေးကျမှ ပြန်လာခဲ့၏။ သား မိုးရေတံခွန် ဘယ်ရောက်နေလဲ။ အခြေအနေကို ကြည့်ပြီးမှ အခန်းထဲပြန်ဝင်လာခဲ့ပြီး မွေးနေ့ပွဲအချိန်ကလည်း နီးနေ၍ အပြီးသတ်ပြင်ဆင်သည်။ ။

‘တကယ်ကို ချောမောခန့်ညားတဲ့ ငါပဲ။ အသက်ငါးဆယ်က သားနဲ့ ယှဉ်တွဲသွားလို့ ရတယ်၊ ပန်းရောင်သွေး ခိုက်သွားဖို့ အရေးကြီးတယ်လေ’

အဝတ်အစားကအစ အားလုံးပြင်ဆင်ပြီးသွားသည်။ ။ မှန်ရှေ့မှာ ထင်ဟပ်နေတဲ့ မိမိရုပ်ပုံလွှာက ဒေါ်ပန်းရောင်သွေးကို ညှို့ယူဖမ်းစားနိုင်တာကိုတော့ ဦးမိုးဝသုန် အသေအချာ ယုံကြည်သည်။ ။

‘သွားတော့မယ်၊ အချိန်တောင်နီးကပ်နေပြီ၊ ပန်းရောင်သွေး မျှော်နေတော့မယ်၊ ရေမွှေးရော..’

နောက်ဆုံးအဆင့် ရေမွှေးဆွတ်ဖို့ ရှာတော့ မိမိအံ့ဆွဲထဲမှာ အသေအချာသိမ်းဝှက်ထားတဲ့ ရေမွှေးပုလင်းက ပျောက်နေသည်။ ။ ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ။ သားဆီက ယူလာတာ။ လူငယ်တွေသာသုံးတဲ့ ရေမွှေးကလ

ညင်း လန်းဆန်းနုပျိုစေသည်။ ဦးမိုးဝသုန် အခန်းအပြင်ဘက်သို့ ပြန်ထွက်လာခဲ့၏။ မိမိအခန်းထဲမှာ အနံ့ရှာတာ မတွေ့ပေ။ မိမိအထားမှားနေတာလား။ ဧည့်ခန်းမှာ များ ထားခဲ့မိလား။ ပူးတွေးမိပြီး ဧည့်ခန်းမှာ ရှာနေမိသည်။

‘ဒယ်ဒီ ဘာရှာနေတာလဲ’

‘ဟင်’

မိမိအနားမှ ကပ်ပေါ်လာတဲ့ အသံကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ မိနောက်မှာ မားမားကြီးရပ်နေတာက သား မိုးရေတံခွန် ဖြစ်နေသည်။ သားမျက်ဝန်း အကြည့်တွေထဲမှာ သံသယအရိပ်တွေ ထင်ဟပ်နေ၍ ဦးမိုးဝသုန် မလုံမလဲနှင့် ပြန်ကြည့်သည်။

‘ဘာရှာနေတာလဲဟင်၊ ဒယ်ဒီ အရမ်းလန်းနေတာပါလား၊ မွေးနေ့ပွဲက တော်တော်လေး အရေးပါအရာရောက်ပုံပဲ၊ တံခွန် လိုက်ရမလား ဒယ်ဒီ’

‘ဟာ....သားကလည်း မင်းတို့ လူငယ်တွေနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး၊ ဒယ်ဒီတို့ လူကြီးချင်း ပြိုင်ကြမှာ၊ အရေးကြီးတယ်ကွ’

‘အခု ဒယ်ဒီ ဘာရှာနေတာလဲ’

‘ရေမွှေး...အဲ’

‘ဘာ...ရေမွှေး ဟုတ်လား၊ ဒယ်ဒီ ဝယ်ထားလို့ လား’

‘မဝယ်ပါဘူး၊ ဒယ်ဒီ ယောင်သွားလို့ ပါကွာ၊ ဒယ်ဒီက ရေမွှေး မဆွတ်တတ်ပါဘူး၊ ဒယ်ဒီ ပိုက်ဆံအိတ်အပြားလေး အဲဒါရှာနေတာ’

သား မိုးရေတံခွန်ရဲ့ အကြည့်တွေက မိမိအပေါ် သံသယ အရိပ်အငွေ့

တွေ ယှက်သန်းနေ၏။ ရေမွှေးပုလင်းကို ရှာမနေတော့ အမျိုးအစား သိ
နေတာပဲ။ လမ်းမှာ ဝင်ဝယ်မယ်။ ဒီကောင်မိုးရေတံခွန်က မိမိကို
မသင်္ကာသလိုပဲ။ သား စိတ်အနှောက်အယှက် ဖြစ်သွားမှာ လည်း မလို
လား၍ ဦးမိုးဝသုန် ကားပေါ်ခပ်မြန်မြန်တက်ပြီး မောင်းထွက်လာခဲ့သ
ည် ။

‘ရေမွှေး...ရေမွှေး ဝယ်ရဦးမယ်၊ သားသုံးတဲ့ ရေမွှေးအနံ့လေးက
ကောင်းတယ်၊ ဒီကောင် အခန်းထဲဝင်မွှေပြီးတော့များ ပြန်ယူသွားတာ
လား’

ဦးမိုးဝသုန် ကားလေးကို Market ကြီးတစ်ခုရှေ့တွင် ထိုးရပ်လိုက်ပြီး
ရေမွှေးဝင်ဝယ်သည် ။ ကားပေါ်မှာ ပဲထိုင်ပြီး ရေမွှေးဆွတ်လိုက်၏။ မွှေး
ပျံ့လန်းဆန်းသွားတာပဲ။ မိမိခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံး အိုကေပြီဆိုတော့မှ S
edona Hotel ဆီသို့ ကားလေးမောင်းလာခဲ့သည် ။ ကားကို Parking မှာ
ထိုးရပ်လိုက်ပြီး ကားပေါ်မှ ဆင်းကာ မွှေးနေပွဲကျင်းပရာ ခန်းမဆီသို့
လျှောက်လာခဲ့၏။ မိမိရင်တွေ ခုန်နေတယ်။ လူပျိုအရွယ်တုန်းကလိုပါ
လား။ နှလုံးခုန်သံတွေက မြန်ဆန်နေသည် ။

‘ကိုမိုးဝသုန်ပါလား၊ ကြွပါရှင်၊ အခုလိုလာရောက်ချီးမြှင့်တဲ့ အတွက်
သွေး အရမ်းဝမ်းသာပါတယ်ရှင်’

‘ပန်းရောင်သွေးရယ် လာရမှာ ပေါ့ ၊ ကိုယ်တို့ သိကျွမ်းခင်မင်ခဲ့တာ
မကြာသေးပေမဲ့ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော် မိတ်ဆွေလိုပါပဲဗျာ’

‘ကြွပါ ၊ ခန်းမထဲမှာ ကိုစိုးသော်နဲ့ မနွယ်တို့ လည်း
ရောက်နေကြပါပြီရှင်’

‘ရပါတယ် ပန်းရောင်သွေး ၊ တခြားသူတွေကို ဧည့်ခံပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

ပန်းရောင်သွေး အရမ်းချောမောလှပတာပဲ။ နံ့သာရောင် ချိတ်ဝမ်း ဆက်လေးနဲ့ ကျက်သရေရှိလိုက်တာ။ အသက်အရွယ်အရ ပန်းရောင် သွေးရဲ့ မျက်ဝန်းတွေကို မသိမသာ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်နှင့် သူမ မျက်ဝန်း တွေထဲမှာ မိမိအပေါ် စိတ်ဝင်စားမှု အရိပ်အငွေ့လေးတွေ ဖုံးလွှမ်းနေမ လားလို့ အကဲခတ်ကြည့်သည် ။

‘ပန်းရောင်သွေးလည်း မျက်ဝန်းလဲ့လဲ့တွေနဲ့ ရှက်သွေးဖြန်းနေတယ်၊ ကိုယ့်ကို မင်းလည်း စိတ်ဝင်စားနေပါပြီလေ’

ဦးမိုးဝသုန် စိတ်ထဲကနေပြောပြီး စိတ်တွေတဖြန်းဖြန်း တိုးဝင်ကာ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေမိသည် ။

‘ကိုဝသုန် လာလေ၊ ဘာရပ်လုပ်နေတာလဲ၊ ကိုယ်တို့ က ဒီမှာ ’

ဦးမိုးဝသုန် အတွေးတွေနှင့် ကျေနပ်နေကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပဲ သတိ မပြုမိ။ ကိုစိုးသော်တို့ ကိုပင် မတွေ့။ သူတို့ လှမ်းခေါ်မှ လွတ်နေတဲ့ ထိုင် ခုံတစ်လုံးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည် ။

‘ကိုဝသုန်...ဒီနေ့တော့လူပျိုလေး ရှုံးလောက်အောင် လန်ထွက်နေပါ လား၊ကိုယ့်လူကြီး မရိုးတော့ဘူး ထင်တယ်’

‘စိုးသော်...မင်း ဘာတွေပြောနေတာလဲကွ၊ နေရာဒေသအ လိုက် လေ’

‘ကိုဝသုန်’

‘ပြော’

‘ပန်းရောင်သွေးကလေ ခင်ဗျားအကြောင်း ကျုပ်မိန်းမကို မေးနေ

တာဗျ’

‘ဟုတ်လား’

စိုးသော်တို့ နောက်နေတာပဲ ဖြစ်ပါစေ။ ဦးဝသုန်ကတော့ သဘော
တွေကျနေသည် ။ ပန်းရောင်သွေးက မေးတယ်တဲ့ လား။ ဇနီးဆုံးပြီးက
တည်းက ဆယ်နှစ်လောက် ဘယ်မိန်းကလေးမျိုးနဲ့ မှ ပတ်သတ်ဆက်
ဆံခြင်း မရှိဘဲ သားကို ပြုစုယူယပျိုးထောင်ပေးနေတာပါ။ ဖူးစာရှင်အစ
စ်အမှန်နှင့် ပဲ မဆုံတွေ့ခဲ့လို့ လား။ နှစ်ပေါင်းများစွာ စိမ်းသက်နေခဲ့တဲ့
မိမိနှလုံးသားတွေ ပန်းရောင်သွေးနဲ့ ဆုံတွေ့စဉ်မှာ တော့ ကုဋေသိက္ခာ
တွေပင် မဆည်နိုင်ဘဲ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်နှင့် ရင်ခုန်နေသည် ။ မိမိအကြ
ည့်တွေက ပန်းရောင်သွေးဆီပဲ တဝှေ့လည်လည် ရောက်ရောက်သွား၏။
ပန်းရောင်သွေးကလည်း မိမိကိုပဲ ဂရုတစိုက်အချိန်တွေပေးပြီး ဧည့်ခံ
နေသည် ။ မျက်လုံးချင်း၊ အကြည့်ချင်း မကြာခဏ ဆုံမိပြီး ချစ်ကြိုးတွေ
သွယ်တန်းရစ်နှောင်ဖွဲ့နေကြပြီ ဖြစ်သည် ။

*

အခန်း (၂)

ဘယ်လိုလူကြီးလဲ ရှိုးကလဲအပြည့်နဲ့ ။ သူမ အနားကနေ ဖြတ်သွားတာ ရေမွှေးပုလင်းကြီးပဲ မှောက်ကျသွားသလား။ လူကြီးကတော့ ချောမော ခန့်ညားပါရဲ့ ။ ပန်းနုချယ် စိတ်ထဲမှာ မာမီနှင့် တရင်းတနှီးရှိနေလွန်းသည် ထင်သည် ။ ဟိုလူကြီးက မာမီကိုပဲ ကြည့်ကြည့်နေတယ်။ ဘာတွေလဲ။ မာမီကလဲ ဟိုးအရင်နှစ်တွေက မွေးနေ့ပွဲနှင့် မတူအောင် အလှအပတွေ ပြင်ဆင်လွန်းနေသည် ဟု သံသယဝင်လာသည် ။ Sedona Hotel ကြီးမှာ မာမီမွေးနေ့ပွဲ ကျင်းပတာ အထူးအဆန်းမဟုတ်ပေမဲ့ မနေ့က မာမီသူငယ်ချင်း မွေးနေ့ပြန်လာကတည်းက မာမီ မျက်နှာအမူအရာရော အပြုအမူတွေရော ထူးဆန်းနေသည် ။

‘ချယ်ရေ...မာမီကိုကြည့်ပါဦး၊ ဒီပွဲတက်ဝတ်စုံတွေက မာမီနဲ့ အလိုက်ဖက်ဆုံး ရွေးပေးပါဦးကွယ်’

‘မာမီကလည်း ..ပန်းရောင်ဝတ်ဖို့ ရွေးပြီးပြီပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ပန်းရောင်ကြီးက လူတွေရဲ့ မျက်လုံးတွေထဲမှာ လက်နေမလားလို့’

‘ပန်းရောင်က မာမီအကြိုက်ဆုံးပဲလေ၊ သေသေချာချာတောင် ချုပ်ထားတာပဲ၊ ကောင်းပါတယ်၊ အဲဒါပဲ ဝတ်ပါ’

မာမီ အဝတ်ဖီရိုကိုဖွပြီး တစ်စုံပြီးတစ်စုံ ဝတ်ကြည့်လိုက် စိတ်တိုင်း မကျလိုက်နဲ့ တစ်မနက်လုံး အလုပ်ရှုပ်နေသည် ။ ပန်းရောင်ချိတ်ကို ရွေး

ချယ်ထားပြီးမှ နံ့သာရောင်ချိတ်ကို မာမီထပ်ဝယ်ခဲ့၏။ ဣန္ဒြေရတဲ့ အရောင်တဲ့ ။ အလှတွေလည်း လိုအပ်တာထက် ပိုပြီးပြင်ဆင်နေသလိုပင်။ ဟိုလူကြီးနဲ့ မာမီငြိနေပြီလား။ ချယ် တားဆီးရမှာပဲ။ ဒယ်ဒီ ဆုံးသွားတဲ့ နှစ်တွေ ဒီလောက်အထိ ကြာနေပြီ။ မာမီအေးအေးဆေးဆေးပဲ စိန်ရွှေရတနာ ရောင်းဝယ်ရေးပဲ လုပ်နေတာ။ ရုပ်ရေချောမောပြီး နုပျိုတဲ့ မာမီကို လက်ထပ်ချင်တဲ့ ယောက်ျားတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်။ ဘယ်ရမလဲ။ ပန်းနု ချယ်က အကြီးအကျယ် ကန့်ကွက်တားဆီးလာခဲ့တာပါ။ သူမအကြောက်ဆုံးက မာမီ လက်ထပ်မှာ ပင်။ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေသည် ။

‘မာမီ ဟိုဘက်မှာ ဧည့်သည် တွေက မာမီကို မေးနေကြတယ်၊ လာလေ ဧည့်ခံရအောင်’

ဟိုလူကြီး စားပွဲမှာ ပဲ ထိုင်ပြီး တစ်ယောက်ထိုင်ဧည့်ခံနေ၍ ချယ် အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် ပေါ်တင်ပဲ ခေါ်ထုတ်လာခဲ့သည် ။

‘မာမီ’

‘ဟင်’

‘အဲဒီ လူကြီးက ဘယ်သူလဲ’

‘ဘယ်သူကြီးလဲ’

‘မာမီ တစ်ချိန်လုံး ဧည့်ခံနေတဲ့ လူကြီးလေ၊ ရှိုးအပြည့်နဲ့ လေ၊ ရေမွှေးနံ့တွေကလည်း နံစော်နေတာပဲ’

‘ဟဲ့....ချယ်’

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ ဝတ်ထားတာကလည်း လူပျိုရှုံးတယ်၊ မာမီမွေးနေ့မှာ တမင်ရှိုးထုတ်လာတာ’

‘ချယ်နော်...မာမို့ မိတ်ဆွေတွေကို ပေါက်ကရလေးဆယ်မပြောနဲ့ ၊
လူကြီးလူကောင်းတွေ’

‘လူကြီးလူကောင်းတွေတော့ ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ မာမို့ကိုတော့
လာဝိုးလို့ မရဘူး’

‘ချယ်ရယ် မဟုတ်တာတွေ မိတ်ဆွေတွေပါ၊ မာမိက ယောက်ျားတွေ
ကို စိတ်မဝင်စားပါဘူး’

‘သမီးတောင် ယောက်ျားတွေကို လုံးဝစိတ်မဝင်စားတာနော်၊ မာမိ
လည်း စိတ်မဝင်စားနဲ့ ၊ သမီးသေမှ စိတ်ဝင်စား’

‘ဟဲ့...ချယ်၊ ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ဒီစကားတွေက မာမိ ပြောရမှာ
,

ဒေါ်ပန်းရောင်သွေးလည်း ခင်ပွန်းသေဆုံးပြီးကတည်းက သမီးလေး
ဘဝရှေ့ရေးအတွက် ဒေါ်ပန်းရောင်သွေး နောက်ထပ်အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ပ
င် လုံးဝစိတ်ကူးမရှိတော့။ ဆယ်နှစ်တောင် ကျော်နေပြီ။ အခုမှ ဦးမိုးဝ
သုန်နှင့် ဆုံမိပြီးမှ ပါ သမီး ချယ်ပြောသလို တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
အကြည့်ချင်းဆုံပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကတောင် ရိပ်မိနေပြီလား။ ကိုမိုးဝသု
န်ကို ဒေါ်ပန်းရောင်သွေး စိတ်ဝင်စားနေသည် ။ ရင်တွေခုန်နေ၏။
အကြည့်ချင်းဆုံမိစဉ် ခဏမှာ ပင် ဒေါ်ပန်းရောင်သွေး အပျိုစဉ်ဘဝက
လို ရှက်သွေးက ဖြာချင်သည် ။ ကိုမိုးဝသုန်မျက်စိမှာ မိမိက ကျက်သရေ
ရှိကာ ချောမောလှပချင်နေသည် ။

‘မာမိနော်...သမီးလည်း ချစ်သူရည်းစားမထားဘူး၊ မာမိလည်း နော
က်ထပ် အိမ်ထောင်မပြုနဲ့’

ဒီကောင်မလေး သူချစ်သူကောင်လေး မတွေ့သေးတော့ ကိုယ်ချင်းမ

စာမနာ မအေကိုပါ စည်းကမ်းချက်တွေ ကန့်သတ်နေသည်။ ။ အရင်က ဆိုရင် ဒေါ်ပန်းရောင်သွေး သမီးဆန္ဒတွေကို အလွယ်တကူ လိုက်လျော လိုက်မိပေမဲ့ ကိုမိုးဝသုန်နှင့် တွေ့ဆုံပြီးမှ စိတ်က ပြောင်းလဲသွားရ၏။ အိမ်ထောင်ပြုရင်လည်း ပြုရမည်။ သမီးလေး မတွေ့သေးလို့ ပါ။ ဒေါ်ပန်းရောင်သွေး စိတ်တွေက ကိုမိုးဝသုန်ဆီ ရောက်ရောက်သွားသည်။ ။ မိမိကို စိတ်ဆိုးသွားပြီလား။ သမီးချယ် ရိုင်းတယ်။ ကိုမိုးဝသုန်ရှေ့မှာ ပင်ပေါ်တင်ကြီး မျက်နှာတင်းတင်းနဲ့ လာခေါ်တာပင် မသိတော့။ စိတ်တွေ မဖြောင့်ဘဲ ကိုမိုးဝသုန်ရှိနေတဲ့ စားပွဲဆီ ပြန်သွားဖို့ ပဲ စိတ်ကရောက်နေသည်။ ။

‘မာမီ ဒီမှာ မာမီငယ်သူငယ်ချင်းတွေ မာမီကို မေးနေတယ်’

သမီးချယ်က တမင် ကိုမိုးဝသုန်ရှိနေတဲ့ စားပွဲနှင့် ဝေးစေရန် အစွန်ဆုံးစားပွဲတွေဆီ ခေါ်ဆောင်သွားနေသည်။ ။
ဒေါ်ပန်းရောင်သွေးကလည်း သမီးလစ်သည် နှင့် ကိုမိုးဝသုန် ထိုင်နေတဲ့ စားပွဲဆီ ပြန်ရောက်လာသည်။ ။

‘ကိုမိုးဝသုန်ရယ် အားနာလိုက်တာ၊ ဧည့်သည် တွေကလည်း အရမ်းများ နေတယ်လေ’

‘ရပါတယ် ပန်းရောင်သွေးရယ်၊ ဧည့်သည် တွေကိုပဲ ဧည့်ခံပါ၊ ကိုဝသုန် မပြန်သေးပါဘူး၊ မွေးနေ့ပွဲပြီးမှ ပြန်မှာ ပါ’

‘သွေးက အားနာလို့ ပါနော်၊ ကိုမိုးဝသုန်က လူစိမ်းမဟုတ်လား၊ သွေးနဲ့ ခင်မင်တာတောင် မကြာသေးဘူးလေ’

‘ကိုဝသုန်ကို သူစိမ်းလို့ မသတ်မှတ်ပါနဲ့ ပန်းရောင်သွေးရယ်၊ အားမနာပါနဲ့၊ တခြားဧည့်သည် တွေကိုလည်း ဧည့်ခံပါ’

ဟိုကောင်မလေးက ပန်းရောင်သွေးရဲ့ သမီးတဲ့ ။ ပန်းနုချယ်တဲ့ ။ စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်မှာ တက်နေတာတဲ့ ။ မျက်နှာထားက တင်းတင်းလေးနဲ့ ဦးမိုးဝသုန်အား မကျေနပ်သလို ကြည့်သည် ။ မိခင်ကို တမင်ဆွဲခေါ်သွားတာ ပန်းရောင်သွေးက မိမိကို တောင်းပန်နေ၏။ အိုကေပြီပဲ။ ပန်းနုချယ် မင်းတားဆီးလို့ ရမယ် ထင်နေလား။ သားမိုးရေတံခွန်လိုပဲ ပေါ့။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ပန်းရောင်သွေးကို မိမိ ဖူးစာဖက်အဖြစ် ရင်ထဲက နေ သတ်မှတ်ထားပြီးဖြစ်သည် ။

‘မာမီ ဟိုမှာ ဧည့်သည် တွေ ရောက်နေပြီလေ၊ အရမ်းအားနာဖို့ ကောင်းတယ် မာမီ လာပါ’

ပန်းနုချယ်က လာပြီးခေါ်နေပြန်သည် ။ ဒီကောင်မလေးတော့ သူ့အမေကို လက်ထပ်ပြီးမှ ပုံစံပေးရမယ်။ မျက်နှာထားကြီးက တင်းလို့ ။ မိမိအား အလိုမရှိကြောင်းပြနေသည် ။

‘ကိုဝသုန်’

‘ဟင်’

‘ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ၊ ပန်းရောင်သွေးကို ကြည့်တာ မျက်စိကြီးလည်း ကျွတ်ကျသွားပါဦးမယ်’

‘ဟိုကောင်မလေးက တစ်မျိုးပဲ၊ ကိုယ်နဲ့ ပတ်သက်တာ မကြိုက်သလိုပဲ စိုးသော်’

‘သူ့အမေ နောက်အိမ်ထောင်ပြုမှာ သေမတတ် ကြောက်နေတယ်၊ ပန်းနုချယ်လည်း ရည်းစားမထားဘူး’

ဒီကောင်မလေး အမြန်ဆုံး ချစ်သူတွေ့သွားရင် ကောင်းမှာ ပဲ။ မိမိနှင့် ပန်းရောင်သွေးကြားမှာ အနှောင့်အယှက် အဟန့်အတားတွေ ရှိနေသ

ည် ။ သား မိုးရေတံခွန်လည်း လက်ခံမှာ မဟုတ်ပေ။ မိမိကတော့ ပန်း
ရောင်သွေးနဲ့ တွေ့မှ သားကိုပေးခဲ့တဲ့ ကတိတွေကို ဖျက်ပစ်ရတော့မည်။
ပန်းရောင်သွေးနှင့် လက်ထပ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ရမည် ဖြစ်
သည် ။

‘ပန်းရောင်သွေး သမီးကလည်း သူ့အမေ ယောက်ျားတွေနဲ့ ပတ်သ
က်ရင် အတင်းအကျပ်တားဆီးတာနော်’

သား မိုးရေတံခွန်လိုပါပဲလား။ မိမိလည်း သားမသိအောင် လှုပ်ရှား
နေရတာပဲ။ ကောင်မလေး သူ့အမေလက်ကို မလွှတ်တော့။ ဦးမိုးဝသုန်
ကလည်း ဇွဲကောင်းကောင်း နှင့် စောင့်နေသည် ။ ပန်းရောင်သွေးကို
ကျူချင်သေးသည် ။ တော်တော်နှောင့်ယှက်တဲ့ ကောင်မလေးပဲ။ မအေ
အနားကနေ မခွာပေ။ ပန်းရောင်သွေးနှင့် မတူပဲ ခေတ်ရှေ့ပြေးလွန်းနေ
သည် ။ ဦးမိုးဝသုန်က မကြိုက်ပေ။ ပန်းရောင်သွေးကိုတောင် ကျက်သ
ရေရှိလို့ သမီးကတော့ တကယ်ပဲ မိခင်မွေးနေ့ပွဲမှာ ဘောင်းဘီက တိုနဲ့နဲ့
လေး ကြည့်စမ်း ပေါင်ရင်းနားထိပဲ။ ပေါင်တံဖြူဖြူဖွေးဖွေး စင်းစင်း
လေးတွေက ယောက်ျားတွေရဲ့ ရမ္မက်စိတ်ဆန္ဒတွေကို ဖိတ်ခေါ်နေသလို
ပင်။ ဦးမိုးဝသုန်ကတော့ မနှစ်သက်။ အမြင်ကတ်နေသည် ။

‘ကိုဝသုန်...အမေလား၊ သမီးလား၊ အကြည့်တွေက’

‘တော်စမ်းပါ မနွယ်ရာ၊ အမေနဲ့ သမီး တခြားစီပဲ၊ ပန်းရောင်သွေးက
တကယ့်ကို နံ့သာရောင်ဝတ်စုံလေးနဲ့ ကျက်သရေရှိလိုက်တာ၊ ပန်းနုချ
ယ်ကတော့ ကိုယ့်မျက်စိထဲ ကန့်လန့်ပဲ’

လူကြီးကို ဘာဖြစ်လို့ မျက်နှာထား တည်တည်နဲ့ မျက်စောင်းထိုးကြ
ည့်တာမျိုး ဦးမိုးဝသုန် အမြင်ကတ်ဆုံးပဲ။ ဒါပေမဲ့ ပန်းရောင်သွေးကို
တော့ မိမိရင်ထဲအထိ စူးနစ်စွာ ချစ်နေသည် ။ ပန်းရောင်သွေးနဲ့ လက်

ထပ်ပြီးရင်တော့ ဒီကောင်မလေးကို ပုံစံပြောင်းပစ်ရမယ်။ သား မိုးရေ
တံခွန် ကိုယ်တိုင်ပင် ဣန္ဒြေသိက္ခာရှိတဲ့ မိန်းကလေးတွေကိုပဲ နှစ်သက်
သည် ။ မိမိပုံစံသွင်းထား၍ သားက ရိုးသားကြိုးစားပြီး တည်တည်တံ့တံ့
နေထိုင်တတ်၏။ ပန်းရောင်သွေးက မိမိအနားမကပ်တော့ပေ။ နောက်
ဆုံး မိမိတစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်သည် ။ မိမိစိတ်ထဲတွင် ပန်းရောင်
သွေးကို နှုတ်ဆက်ပြီးမှ ပြန်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ ဖြစ်ပေါ်နေ၍ ပေထိုင်နေ
လိုက်သည် ။

‘အန်ကယ်’

‘ဟင်’

‘ကျွန်မက ပန်းနုချယ်ပါ။ မာမီ ဒေါ်ပန်းရောင်သွေးရဲ့ သမီးပါ’

‘ဪ’

ကောင်မလေး မျက်နှာထားက မိမိအား ပြတ်သားစွာ စိန်ခေါ်တော့မ
ည့် အနေအထားဖြစ်နေသည် ။ ရတယ်လေ။ မင်းလို ကောင်မလေး
လောက်တော့ ကိုယ်က အဖေအဖြစ် ရောက်မဲ့သူပဲ။ မင်းကိုတော့ ထိန်းနှိ
င်ရမှာ ပဲလေ။ ဦးမိုးဝသုန် ခပ်တည်တည်ရင်ဆိုင်လိုက်သည် ။

‘မွေးနေ့ မင်္ဂလာပွဲက ပြီးသွားပါပြီရှင်’

‘ဟုတ်တယ် ကလေးမ၊ အန်ကယ်က ပန်းရောင်သွေးကို
နှုတ်ဆက်ပြီးမှ ပြန်မှာ လေ’

‘အဲဒါဆိုရင်လည်း ဟိုမှာ ဧည့်သည် တွေကို ဧည့်ခံနေတယ်၊ သွားနှု
တ်ဆက်လိုက်ပါ၊ အန်ကယ်တစ်ယောက်တည်း ငေါင်းစင်းစင်းဖြစ်နေလိ
မ့်မယ်၊ မာမီက ကျွန်မရဲ့ အဖေဘက်က ညီမတွေနဲ့ ဒီဟိုတယ်မှာ အိပ်ကြ
မှာ ပါ’

မာမီကို လာငမ်းနေတဲ့ ဦးမိုးဝသုန်အား ဘယ်လိုနိုင်ကွပ်ပစ်ရမလဲဆိုတာ ချယ်စဉ်းစားနေသည်။ မာမီ လုံးဝယောက်ျားတွေနဲ့ မိတ်ဆွေအဖြစ် တောင် မဆက်ဆံစေရဘူး။ ကာကွယ်ရမယ်။ သူမက ပေါ်တင်ပဲ ဦးမိုးဝသုန်နဲ့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရမည် ဖြစ်သည်။

‘ဒါမှ မဟုတ်လည်း မာမီကို ချယ်ပြောလိုက်ပါ့မယ်၊ အန်ကယ်က နှုတ်ဆက်သွားပါတယ်လို့ ၊ အန်ကယ် အပြန်နောက်ကျမှာ စိုးလို့ ပါ၊ ပြန်လိုက်ပါတော့နော်’

‘ကောင်းပါပြီ ကလေးမ၊ မင်းအမေကို အန်ကယ်ပဲ သွားနှုတ်ဆက်လိုက်ပါ့မယ်’

‘အခု မာမီထိုင်စကားပြောနေတာက ဒယ်ဒီဘက်က အမျိုးအဆွေတွေပါ၊ မာမီအပေါ် တစ်မျိုးထင်သွားနိုင်လို့ ပြောပြလိုက်ပါ့မယ်နော်၊ ပြန်ပါ’

ပန်းနုချယ်က မျက်နှာပြောင်တိုက်ကာ မိမိအားစိန်ခေါ်လိုက်သည်။ လူကြီးဆိုတော့ ခက်နေ၏။ ကောင်မလေးက မိမိအား မလိုလားသော မျက်နှာစူပုပ်ပုပ် တင်းတင်းလေးနှင့် ရှေ့မှာ ပိတ်ရပ်နေ၏။ တော်တော်လေး အမြင်ကတ်စရာကောင်းသည်။

‘ပြန်ပါတော့’

‘ကောင်းပြီလေ၊ အန်ကယ်က လူမှုရေးအရ နှုတ်ဆက်စကား ပြောချင်တာပါ၊ မင်းက ရပါတယ်ဆိုတော့လည်း အန်ကယ် ပြန်မယ် ပန်းနုချယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါပြီ၊ အစောကြီးကတည်းက အန်တီနွယ်နဲ့ အတူထပြန်ရမှာ ၊ အဟဲ...အရမ်းတောင်နောက်ကျနေပြီနော်’

ဦးမိုးဝသုန် ဆက်ပြီးထိုင်နေလျှင် မကောင်းတော့တာမို့ ထပြန်ခဲ့ရသည်။ ။ မိမိစိတ်တွေက ဟာတာတာနှင့် လေထဲမှာ လွင့်မျောနေသလိုပင်။ စိတ်ကောင်းမရှိတဲ့ ကောင်မလေး။ ပန်းရောင်သွေးကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ မိမိကိုကျောပေးကာ ထိုင်နေသည်။ ။ ပန်းရောင်သွေး မျက်နှာလေးကို မြင်ချင်သေးတယ်။ နှုတ်ဆက်စကားတွေ ပြောချင်သေးတယ်။ ပန်းနုချယ်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး ဝင်ရှုပ်လို့ ဖုန်းဆက်လိုက်ရင် ကောင်းမလား။ ။ စိတ်ထဲမှာ အလိုမကျမှုတွေနှင့် စူးစူးနစ်နစ် နာကျင်နေသည်။ ။

★